

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ (The Factors Affecting Overseas Thai Distribution Center Requirements)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ด้านประวัติ*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ เป็นการหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ และการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า โดยเลือกทำการศึกษาจากกลุ่มผู้ส่งออกที่ส่งสินค้าไทยใน 5 อันดับแรกของประเทศ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบแสงจราฟไฟ เม็ดพลาสติก และยางพารา ในปัจจุบันที่มีมูลค่าการส่งออกสูงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นใน 10 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย จีน อินเดีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อิหร่าน อุซเบกิสถาน อังกฤษ เยอรมัน และสหราชอาณาจักร

ผลจากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้ส่งออกในการตัดสินใจใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ คือ ด้านการคาดการณ์ของมูลค่าการส่งออกในอนาคต และผู้ส่งออกยังให้ความสำคัญกับเรื่องของราคาในการ

เข้าไปใช้บริการมากที่สุด อีกทั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยที่ผู้ส่งออกต้องการให้เข้าไปจัดตั้งในต่างประเทศมากที่สุดคือ ในประเทศไทย รองลงมาคือประเทศจีน โดยควรเป็นความร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชน และต้องมีบริการด้านการกระจายสินค้า การทำเอกสารการส่งออก และการรับประกันความเสี่ยงทางของสินค้าที่มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : ศูนย์กระจายสินค้า การส่งออก ผู้ส่งออก ศูนย์กระจายสินค้าไทย ตัวแทนจำหน่ายสินค้า คลังสินค้า

* นิสิตในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการด้านโลจิสติกส์ (สาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Abstract

This research investigates the factors affecting overseas Thai distribution center requirements. The respondent groups are randomed from 2 main parameters. First, the Thai exporters from top five industries are namely, computers with accessories, cars with accessories, electronic boards, PVC compound and rubber. Secondly, the 10 markets of these five industries are namely, Singapore, Malaysia, China, India, Japan, United Arab Emirates, Saudi Arabia, United Kingdom, German and United Stated.

The result of the study finds that the only one factor affecting the demand on Thai distribution center is the export value expectation in the future and service cost is the most important variable to support this decision. Then, China is the first location to establish Thai distribution center and the second place is India. This distribution center should be cooperated by Thai government and private sector including the efficiency of distribution system, shipping documents management and insurance policy that will conform to the Thai exporters's requirements.

1. บทนำ

ในปัจจุบันกระทรวงพาณิชย์ได้เดินหน้าขับเคลื่อนและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การค้าไทยให้เกิดผลเป็นรูปธรรมเพื่อรองรับพันธกิจการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลพร้อมทั้งเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทยทั้งในภาคการผลิตส่งออกและธุรกิจโลจิสติกส์ โดยหนึ่งในเป้าหมายหลัก คือการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าในต่างประเทศ (Distribution Center: DC) ยังผลต่อการพัฒนาโลจิสติกส์การค้าเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าระหว่างประเทศ ในการเพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการไทยให้มากที่สุดในการแข่งขันทางการค้าและมีความพร้อมกับสภาวะการณ์วิกฤต เศรษฐกิจโลกขณะนี้ (สำนักส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2552) โดยสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ได้จัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อผลักดันการดำเนินงานให้บรรลุผลตามนโยบายรัฐบาล ว่าจะดำเนินการของรัฐบาลยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังนี้ 10 (พ.ศ. 2550-2554) โครงการรุกและรักษาตลาดภูมิภาคในต่างประเทศจึงเกิดขึ้นโดยกระทรวงพาณิชย์ได้ปรับแนวทางการบริหารงานด้านการท้าการลงทุนระหว่างประเทศให้กับกระทรวงและภาครัฐ (Globalization) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อย้ายฐานการส่งออก ส่วนแบ่งการตลาด และผลักดันธุรกิจการค้าไทยไปในต่างประเทศ (Internationalization) รวมทั้งแสวงหาตัวตุนเดิม เทคโนโลยี นวัตกรรม แผนงานสำคัญ (Strategic Plans) ประกอบด้วย การสร้างเครือข่ายศูนย์กระจายสินค้า (Distribution Center) การสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ/หุ้นส่วนเศรษฐกิจ (Economic Cooperation/ Strategic Partnership) การเจาะตลาด (Market Penetration) การสร้างระบบและเชื่อมโยงข้อมูลนโยบายและการตลาดเชิงลึก (Information/ Market Intelligence) การเสริมสร้างสมรรถนะของธุรกิจการค้าไทย (Capacity Building) การสร้างห้อง

เชื่อมโยงทรัพยากรจากต่างประเทศ (Global Sourcing/ Outsourcing) การติดตามประเมินผล (Monitoring and Evaluation) (สำนักนโยบายเศรษฐกิจการพาณิชย์, 2550) เป็นต้น

จากนโยบายของภาครัฐได้สืบทอดสืบที่เห็นถึงความสำคัญของการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ และจะเห็นว่าการสร้างเครือข่ายศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศเป็นสิ่งที่รัฐบาลให้ความสนใจ และพร้อมที่จะสนับสนุนให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันเพื่อจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศต่อไป แต่ความสำเร็จในการดำเนินงานของศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศจะมีได้นั้น ส่วนหนึ่งควรต้องศึกษาในมุมมองของผู้ส่งออกนำเข้า เพราะผู้ส่งออกคือลูกค้าที่จะเข้าไปใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลสนับสนุนถึงความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศที่แม่นชัดว่า ในความเป็นจริงแล้วถ้ามีศูนย์กระจายสินค้าเกิดขึ้น ผู้ส่งออกมีความสนใจมากน้อยเพียงใดและประเทศใดที่ควรจะไปจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าเพื่อให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการส่งออกของไทย และจะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ และประเมินความต้องการของผู้ส่งออกไทย เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศต่อไป

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการเปิดศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศและเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ภาครัฐและภาคเอกชน

ได้เห็นความสำคัญของการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทย ในต่างประเทศ ยังประโยชน์ในการสร้างขีดความสามารถทางด้านการค้าของประเทศไทยต่อไป

4. พลางานวิจัยกีเกี่ยวข้อง (Literature Review)

กองสถาบันการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ (2528) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคลังสินค้าของเอกชน เพื่อประเมินผลสำเร็จของการประกอบกิจการคลังสินค้า ในด้านบริมาณและด้านคุณภาพ จำนวน 150 คลัง ปรากฏผลสรุปว่าสามารถจำแนกคลังสินค้าตามความจุของคลัง สินค้าซึ่งสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินกิจการ ก่อให้เกิด ถ้าความจุอยู่ระหว่าง 10,680 - 50,580 เมตริกตัน จะดำเนินกิจการด้านสินค้าเกษตรกรรม แต่ถ้าความจุอยู่ระหว่าง 46,171 - 116,743 เมตริกตัน จะดำเนินกิจการด้านสินค้าอุตสาหกรรม ส่วนกลุ่มของผู้ใช้บริการ คลังสินค้ามากที่สุดคือ ผู้ส่งออก อีกทั้งยังนิยมใช้บริการ เสิร์ฟิทติ้งด้านการส่งหรือขนถ่ายสินค้า และด้านประกันภัย เพิ่มขึ้นจากคลังสินค้านั้น ซึ่งทำให้กิจกรรมทางการค้าขยายตัว 3.3 - 10 เท่าของมูลค่าสินค้าส่งออกเดิม

คณะพาณิชศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2542) ได้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์สินค้าเง่าเลี่ยง่ายและศูนย์กระจายสินค้า โดยได้นำรูปแบบการดำเนินงานระบบการขนส่งของประเทศไทยเดนมาร์ก และศูนย์กระจายสินค้าที่สนามบิน Frankfurt ของประเทศไทยนี้ เป็นข้อมูลเบื้องต้น และผนวกเข้ากับการสำรวจความต้องการใช้ศูนย์กระจายสินค้าจากผู้ประกอบการด้านต่างๆ เพื่อนำมาพยากรณ์ Market Demand ของศูนย์กระจายสินค้า ศึกษาความจำเป็นและประโยชน์ในการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า และรูปแบบของศูนย์กระจายสินค้า โดยได้มีการประเมิน สถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าและศูนย์ขนส่งสินค้าเง่าเลี่ยง่าย 7 ประการ

คือ อุปสงค์ของผู้ประกอบการ ระบบสารสนเทศ การเสริมสร้างและสนับสนุนให้เป็นศูนย์กลางการค้า การเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันของประเทศไทย วิกฤตทางเศรษฐกิจ นโยบายที่ชัดเจนของภาครัฐ และความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน เมื่อวิเคราะห์และประมวลผลทางด้านความต้องรับ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้ประกอบการทั้งผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้ส่งออก เห็นความจำเป็นที่ประเทศไทยควรมีการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าเกษตร แต่จากการประเมินความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กระจายสินค้าในอาเซียน ปรากฏว่าศักยภาพของประเทศไทยต่ำกว่าคู่แข่ง คือ ประเทศไทยสิงคโปร์และประเทศไทยมาเลเซีย นอกจานี้ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงเมื่อจะจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า ได้แก่ ทำเลที่ตั้ง สถานที่กว้างขวาง การจราจรภายในศูนย์ ระบบสาธารณูปโภค หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินงาน รูปแบบการจัดผังของอาคาร รูปแบบอาคาร บริการที่ให้ระบบ EDI เพื่อบริหารข้อมูลและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง นอกจานี้ยังได้มีการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลในการใช้บริการศูนย์ ได้แก่ ความปลอดภัยของสินค้า ประสิทธิภาพในการขนถ่ายสินค้า ระยะเวลาในการกระจายสินค้า คุณภาพในการเก็บรักษาสินค้า และค่าธรรมเนียม และเมื่อพิจารณาเรื่องการกำหนดราคา การใช้บริการของ Perishable Center จากกรณีดังต่อไปนี้ กำหนดตามประเภทสินค้า ระยะเวลาในการเก็บสินค้า ตามหน้างาน ตามพื้นที่ ตามข้อตกลงกับผู้ใช้บริการ ปรากฏว่าผู้ประกอบการมีความเห็นว่าควรเก็บตามหน้างานมากที่สุด

วนพจน์ จันทร์เรือง (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ในการตัดสินใจใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า ชั้นส่วนรายนั้น พร้อมทั้งประเมินการและวิเคราะห์ ลักษณะการให้บริการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าในพื้นที่ของจังหวัดทางภาคตะวันออก โดยคัดเลือกปัจจัยต่างๆ 8 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านกำล

ที่ตั้ง ด้านเวลาที่ให้บริการ ด้านการขนส่งสินค้า ด้านการจัดเก็บในคลังสินค้า ด้านการกระจายสินค้า ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริการเสริม และด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร และได้ข้อสรุปว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการบริการด้านการขนส่งสินค้า และการบริการจัดเก็บในคลังสินค้ามากที่สุด และควรอยู่ใกล้โรงงาน ถ้าพิจารณาด้านเวลาที่ให้บริการ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง การเปิดการจัดการสินค้าเร่งด่วนมากที่สุด

Balram Avittathur, Janat Shah and Omprakash K. Gupta (2005) ได้ศึกษาผลของการจัดเก็บภาษีที่มีต่อการเริ่มจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าในประเทศอินเดีย เพื่อนำเสนอต่อภาครัฐให้พิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสม กับศูนย์กระจายสินค้าที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสรุปได้ว่าสำหรับต้นทุนของศูนย์กระจายสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้จำนวนของศูนย์กระจายสินค้าเท่าเดิมหรือน้อยลง และที่สำคัญคือภาษีที่ถูกจัดเก็บมีผลต่อการเกิดศูนย์กระจายสินค้าในทางลบ

Lee Kuo-liang and Lin Shu-chen (2008) ได้นำหลักการของการวิเคราะห์ SWOT Analysis มาทำการประเมินสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อศูนย์กระจายสินค้าในประเทศสิงคโปร์ ย่องงง เชียงไฮ เซินเจิ้น เกาหลีใต้ และไต้หวัน ซึ่งเป็น 6 ประเทศที่สำคัญทางด้านโลจิสติกส์ โดยเก็บตัวอย่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมเลือกผ้า คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ ยา และเครื่องเขียน ได้ผลสรุปว่าการตั้งศูนย์กระจายสินค้าในประเทศย่องงง และไต้หวัน เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในขณะนั้น และจะยิ่งเติบโตมากขึ้นถ้าร่วมมือกับประเทศไทย ส่วนประเทศสิงคโปร์ไม่เหมาะสมที่จะตั้งศูนย์กระจายสินค้าใหม่

Yung-Hsiang Cheng and Yi-Ling Tsai (2009) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผู้ขนส่งสินค้าในการตัดสินใจใช้ศูนย์กระจายสินค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่รวมสินค้า ก่อนส่งต่อไปยังผู้บุกรุกในชั้นต่อไป ได้แก่ ปัจจัยด้าน

ระบบการเมือง เทคโนโลยีสารสนเทศ ต้นทุนทางด้านโลจิสติกส์ ประสิทธิภาพในการจัดการด้านโลจิสติกส์ กลยุทธ์ทางการค้า กลยุทธ์การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ได้ผลสรุปว่ามีเพียงปัจจัยด้านระบบการเมืองในประเทศไทยเท่านั้นที่ล่งผลต่อการตัดสินใจในการส่งสินค้าไปยังศูนย์กระจายสินค้า

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าความพร้อมด้านการขนส่งระหว่างประเทศ ทางเรือ ทางอากาศ ด้านการสื่อสาร ด้านบุคลากร ด้านการลงทุน การสนับสนุนของภาครัฐ ระบบการขนส่งภายในประเทศ และกฎหมายและพิธีการศุลกากร มีผลต่อการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า ส่วนปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง ด้านเวลาที่ให้บริการ ด้านการขนส่งสินค้า ด้านการจัดเก็บในคลังสินค้า ด้านการกระจายสินค้า ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริการเสริม ด้านการเมืองการปกครอง ด้านการบริหารต้นทุน ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม และด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า

5. ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

5.1 ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือผู้ส่งออกไทยโดยสุ่มเลือกตัวอย่างจากผู้ส่งออกสินค้าประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบรถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบแสงจราฟไฟ เม็ดพลาสติก และผลิตภัณฑ์ยางที่ส่งออกไปยังประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย จีน อินเดีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเอมิเรตส์ ชาอดิอาระเบีย อังกฤษ เยอรมัน และสหราชอาณาจักร

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามประเภทเปิดเผยทุกประสงค์ (Structure-Undisguised Questionnaire) ที่มีคำามชนิดปลายปิด (Closed-ended Questions) โดยให้

เลือกตอบคำถามตามตัวเลือกที่มีอยู่เท่านั้น และคำถามสุดท้ายให้เป็นชนิดปลายเปิด (Open-ended Questions) เพื่อให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้ตามต้องการโดยชุดคำถามที่ใช้มีทั้งหมด 5 หน้า 23 คำถามประกอบด้วย ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ ได้แก่ ปัจจัยด้านประเภทของกิจการ ด้านขนาดของกิจการ ด้านประสบการณ์การส่งออก ด้านประเภทผู้ส่งออก ด้านประเภทสินค้า ด้านมูลค่าการส่งออก ด้านลักษณะการส่งสินค้าไปต่างประเทศ ด้านสภาวะการณ์ของผู้ส่งออก และด้านการคาดการณ์มูลค่าการส่งออกในอนาคต ส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามเพื่อนำมาประเมินความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศของผู้ส่งออกไทย

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนหนึ่งมาจากแบบสอบถามซึ่งส่งให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าของบริษัทหรือผู้มีอำนาจการตัดสินใจในการบริหารงานเท่านั้น และอีกส่วนหนึ่งได้จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ บทความ วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากภาครัฐและจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นต้น

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลและตัวอย่างแบบสอบถามทั้งหมด

นำมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง ครบถ้วนแล้วจึงนำมาทำการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้นหรือที่เรียกว่า สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ การหาสัดส่วนหรือร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ค่าแปรปรวน

2. การวิเคราะห์ความถูกต้องเชิงช้อน (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ โดยกำหนดตัวแปรอิสระ X เป็นปัจจัยต่าง ๆ และตัวแปรตาม Y เป็นโอกาสที่จะใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 เช่น ถ้าผู้ตอบแบบสอบถาม ให้โอกาสที่จะใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าเท่ากับ 50% ค่า Y จะเท่ากับ 0.5 จากค่า Odd Ration (OR) ซึ่งเป็นอัตราส่วนระหว่างโอกาสที่เหตุการณ์จะเกิดกับโอกาสที่เหตุการณ์จะไม่เกิด

นำสมการ OR ที่ได้มาหาค่า Ln เพื่อให้อยู่ในรูปเชิงเส้น จะได้การประยุกต์สมการเพื่อให้เกิดวิเคราะห์ สมการความถูกต้องเชิงช้อนดังนี้

และสำหรับการประเมินความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทย ในต่างประเทศของผู้ส่งออกไทย เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจในอนาคต จะใช้ตารางที่ 1 ใน การพิจารณา

$$\begin{aligned} \text{Odd Ratio} &= \text{OR} = \frac{P\{\text{เกิดเหตุการณ์}\}}{P\{\text{ไม่เกิดเหตุการณ์}\}} \\ &= \frac{P}{1-P} = \frac{Y}{1-Y} \end{aligned}$$

$$\boxed{\ln \left\{ \frac{Y}{1-Y} \right\} = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + \dots + b_9X_9 + e}$$

ตารางที่ 1 ความน่าจะเป็นและค่าคาดหวังของตัวแปรสุ่มและฟังก์ชันของตัวแปรสุ่ม

โอกาส (X)	<10%	10%	20%	30%	40%	50%	60%	70%	80%	90%	>90%	รวม
จำนวน บริษัท	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	300
P(x)	$\frac{A}{300}$	$\frac{B}{300}$	$\frac{C}{300}$	$\frac{D}{300}$	$\frac{E}{300}$	$\frac{F}{300}$	$\frac{G}{300}$	$\frac{H}{300}$	$\frac{I}{300}$	$\frac{J}{300}$	$\frac{K}{300}$	1

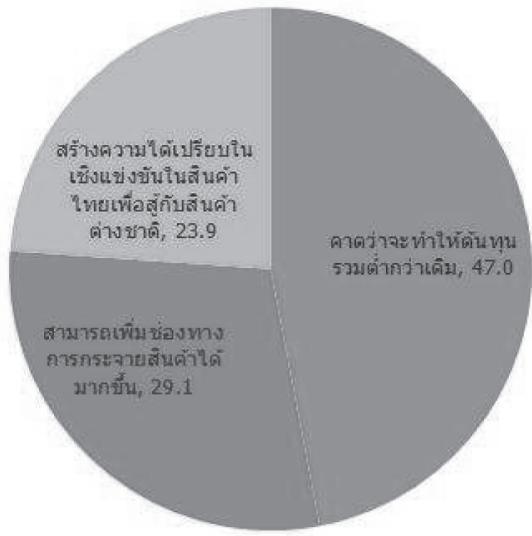
ดังนั้นจะได้ค่าคาดหวังของตัวแปรสุ่มและฟังก์ชันของตัวแปรสุ่ม $E(x) = NP(x) = \text{ค่าคาดหวัง} \times \text{จำนวนผู้ส่งออก} \times \text{จำนวนบริษัท}$ ที่ใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ ในแต่ละ x เมื่อ N คือจำนวนประชากร ในที่นี้เท่ากับ 5,919 บริษัท

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

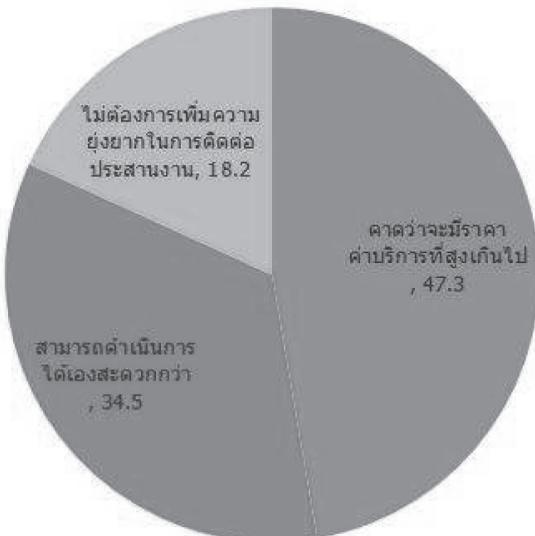
จากการส่งแบบสอบถามทั้งหมด 1,000 ชุด ปรากฏว่าได้รับการตอบกลับทั้งหมด 388 ชุด คิดเป็นร้อยละ 38.8 และเป็นแบบสอบถามที่ตอบกลับแบบสมบูรณ์จำนวน 319 ชุด คิดเป็นร้อยละ 31.9 ซึ่งสามารถหาความเชื่อมั่นได้ประมาณ 93.4% และพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตและส่งออกของมากที่สุด จะเป็นผู้ส่งออกขนาดกลางและขนาดเล็กซึ่งมีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 200 ล้านบาท ถึงร้อยละ 77.1 นั่นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ทำการวิจัยนั้นอยู่ในประเภทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ SME และมีประสบการณ์ในการส่งออกมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 57

ในช่วงเวลา 3 ปีที่ผ่านมา ไม่ว่าผู้ส่งออกจะมีปริมาณการสั่งซื้อเพิ่มขึ้นหรือลดลง มีการขยายกำลังการผลิตหรือลดกำลังการผลิตก็ตาม ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ยังคงมีการคาดการณ์ว่าในอีก 3 ปีข้างหน้า มูลค่าการ

ส่งออกน่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าลดลง นั่นคือเศรษฐกิจในอนาคตจะดีขึ้นแต่การเพิ่มขึ้นนั้นน่าจะอยู่ระหว่าง 5 - 10% และเมื่อพิจารณาทั้งคุณคติของผู้ส่งออกต่อการเลือกใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ จากรูปที่ 1 พบว่าผู้ส่งออกให้ความสำคัญกับเรื่องของต้นทุนเป็นอันดับแรก ดังนั้นถ้าผู้ส่งออกจะตัดสินใจใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าก็ต่อเมื่อสามารถทำให้ต้นทุนที่มีอยู่เดิมลดลงได้ และหน้าที่หลักของศูนย์กระจายสินค้าที่จะไปตั้งอยู่ในต่างประเทศคือ ต้องสามารถเพิ่มช่องทางการกระจายได้มากขึ้น เพื่อแข่งขันกับสินค้าชาติอื่นๆ เอง จึงเป็นสาเหตุให้ผู้ส่งออกใช้เป็นเหตุผลในการตัดสินใจในสามลำดับแรก และจากรูปที่ 2 ผู้ส่งออกให้ความสำคัญกับเรื่องของค่าบริการเป็นอันดับแรก ในการที่จะไม่ใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า เนื่องจากอาจทำให้ต้นทุนรวมสูงกว่าเดิม ในขณะเดียวกันความไม่คุ้นเคยในการจัดการที่ผ่านศูนย์กระจายสินค้า และอาจต้องทำความเข้าใจในระบบใหม่ทำให้ตัดสินใจที่จะไม่ใช้ศูนย์กระจายสินค้า เพราะคาดว่าจะดำเนินการส่งออกเองได้สะดวกกว่าและไม่ต้องการเพิ่มความยุ่งยากในการติดต่อประสานงานนั่นเอง ดังนั้นการตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศควรคำนึงถึงเหตุผลดังกล่าวให้มาก เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ส่งออกและเพื่อความสำเร็จของศูนย์กระจายสินค้าด้วย

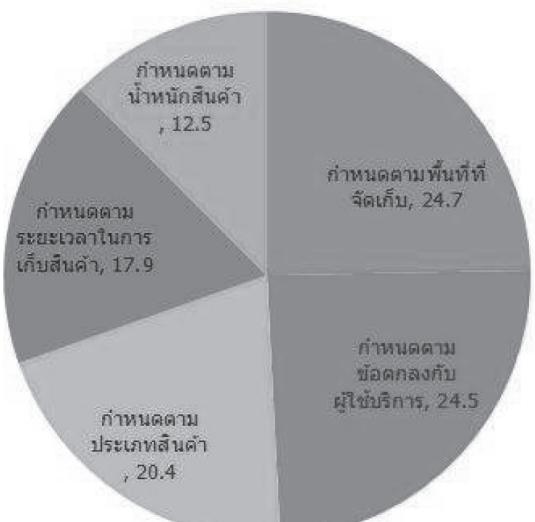
รูปที่ 1 เหตุผลที่ทำให้ผู้ส่งออกตัดสินใจใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า

รูปที่ 2 เหตุผลที่ทำให้ผู้ส่งออกไม่ใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า

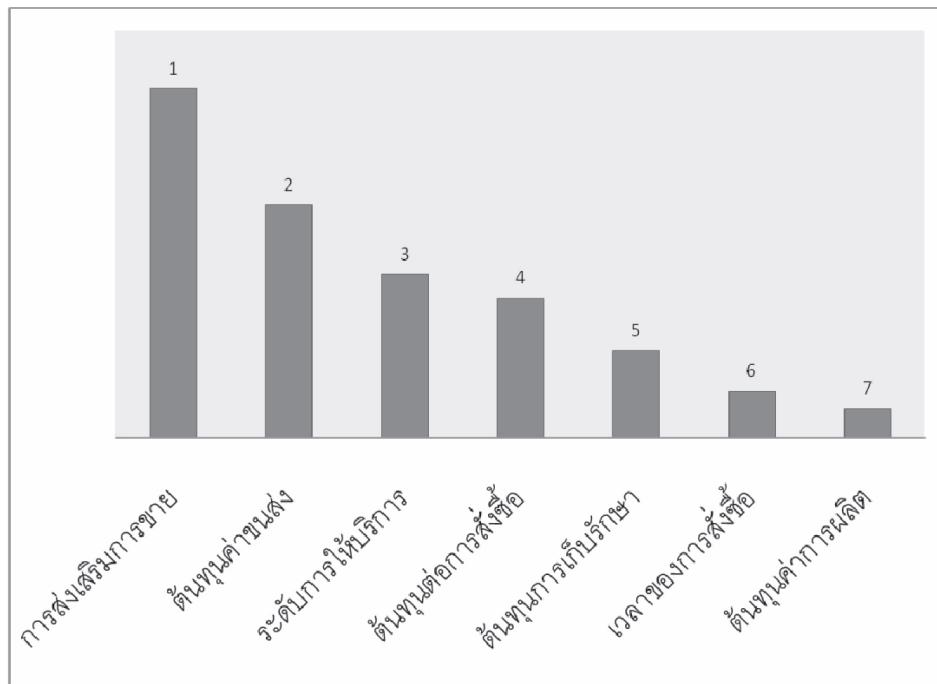
รูปที่ 3 ประเภทของศูนย์กระจายสินค้าที่ผู้ส่งออกมั่นใจจะใช้บริการ

รูปที่ 4 รูปแบบการคิดค่าบริการที่ผู้ส่งออกต้องการ

จากรูปที่ 3 ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ไม่สนใจว่าศูนย์กระจายสินค้าจะจัดตั้งหรือบริหารโดยภาครัฐหรือภาคเอกชน และมั่นใจที่จะใช้บริการเมื่อที่มีการจัดตั้งขึ้น โดยเฉพาะผู้ส่งออกที่มีประสบการณ์ในการส่งออกสูงจะมีแนวคิดดังกล่าว เนื่องจากผู้ส่งออกในกลุ่มนี้ก้าวหน้า มีความมั่นใจในการดำเนินกิจการของตนและไม่คิดว่าศูนย์กระจายสินค้าจะมีอิทธิพลต่อธุรกิจมากนัก และจากรูปที่ 4 จะเห็นว่า ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ต้องการให้การคิดค่าบริการของศูนย์กระจายสินค้ากำหนดตามพื้นที่ที่

จัดเก็บมากที่สุด โดยเฉพาะสินค้าประเภทรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ส่วนผู้ส่งออกสินค้าประเภทยางพารา เม็ดพลาสติก และแผงวงจรไฟฟ้านั้นต้องการให้มีการคิดค่าบริการโดยกำหนดตามข้อตกลงต่อครั้งของการใช้บริการ เนื่องจากความไม่แน่นใจในปริมาณสินค้าและระยะเวลา การเก็บว่าควรจะเป็นแบบใดจึงจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ทำให้มีความต้องการที่จะดูรายละเอียดลักษณะเป็นต่อครั้งไป

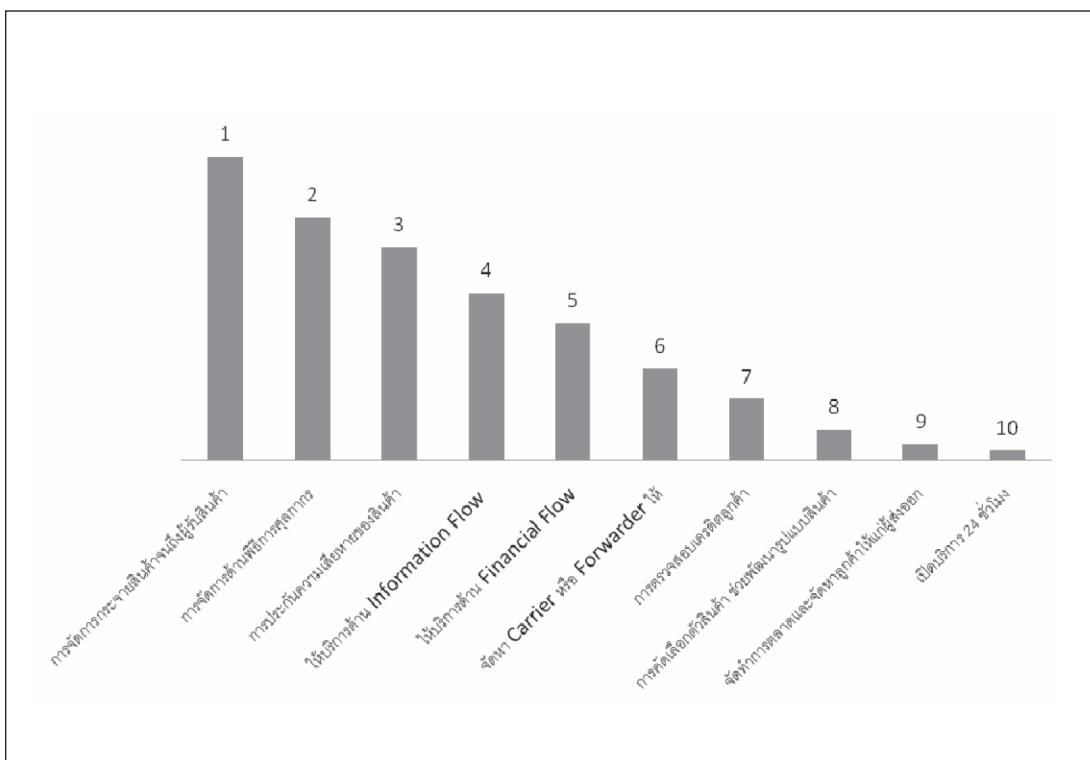

รูปที่ 5 ความคิดเห็นของผู้ส่งออกต่อการลดปัญหาต่าง ๆ เมื่อมีศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ

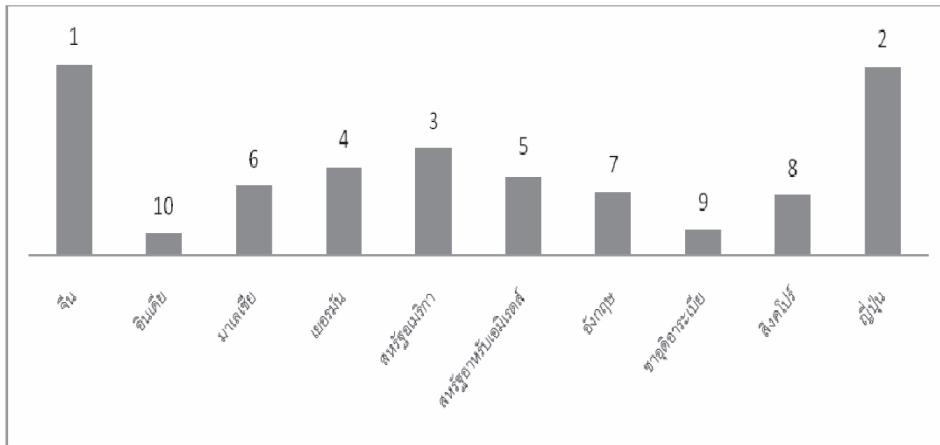
จากรูปที่ 5 ในมุมมองของผู้ส่งออกไทยนั้น การส่งเสริมการขายคือการที่ผู้ส่งออกสามารถกระจายสินค้าไปถึงลูกค้าได้มากที่สุด และทันกับความต้องการเพื่อให้ได้ระดับการให้บริการที่ดีขึ้น และทำให้ต้นทุนการขนส่งต่ำที่สุด ดังนั้นศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศน่าจะช่วยลดปัญหาเหล่านี้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังช่วยลดปัญหาด้านต้นทุนต่อการสั่งซื้อ ต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า และต้นทุนการผลิต ตามลำดับ จากปัญหาต่างๆ ที่ผู้ส่งออกได้ประสบ นำไปสู่รูปที่ 6 คือบริการจากศูนย์กระจายสินค้าที่ผู้ส่งออกต้องการ ลำดับแรกคือการจัดส่ง จัดเก็บ และการกระจายสินค้าไปยังผู้ซื้อ เนื่องจากผู้ส่งออกไทยมีความชำนาญในการจัดการในต่างประเทศค่อนข้างน้อย นอกจานนี้ยังมีปัญหาระเรื่อง

การจัดการด้านเอกสารส่งออก และพิธีการด้านศุลกากรที่ผู้ส่งออกประสบกันมาอย่างต่อเนื่อง หั้นความยุ่งยากในการจัดการ และด้านเวลาที่สูญเสียไป และที่สำคัญไม่น้อยไปกว่ากันคือ การรับประกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นต่อตัวสินค้า ซึ่งผู้ส่งออกเป็นกังวลมากเนื่องจากกระบวนการที่ห่างไกลและเงื่อนไขในการซื้อขายสินค้า ปัญหาที่กล่าวมาเป็นปัญหาลำดับต้นๆ ที่ผู้ส่งออกต้องการผู้ช่วยมาจัดการ ดังนั้นศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศจึงควรมีบริการดังกล่าวไว้ครอบคลุมสนับสนุนผู้ส่งออกไทย รวมถึงบริการด้านอื่น ๆ ที่แสดงไว้ในรูปที่ 6 ด้วย

เมื่อพิจารณารูปที่ 7 และ 8 ประกอบกันพบว่า ประเทศจีน เป็นประเทศที่ผู้ส่งออกส่งสินค้าไปมากที่สุด และผู้ส่งออก ยังต้องการให้มีการจัดตั้งศูนย์กระจาย

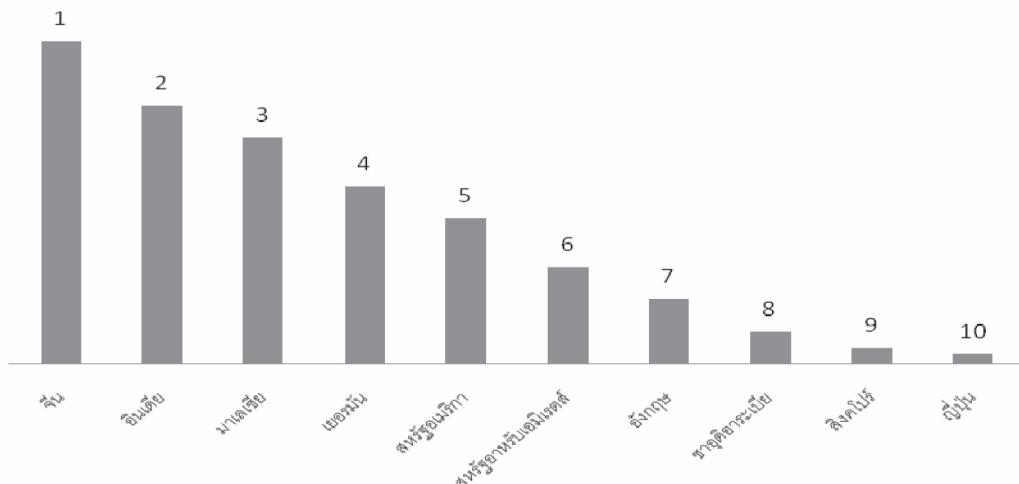
รูปที่ 6 ความต้องการของผู้ส่งออกต่อบริการด้านต่างๆ ที่ศูนย์กระจายสินค้าพึงจะมี

รูปที่ 7 ประเทศที่สินค้าถูกส่งออกไปมากที่สุด

สินค้าไทยในประเทศจำนวนมากที่สุดด้วย ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่นเอง แม้จะเป็นประเทศที่สินค้าไทยถูกส่งออกไปมากเช่นกัน แต่ผู้ส่งออกกลับไม่ต้องการให้มีศูนย์กระจายสินค้าไทยในประเทศญี่ปุ่นเนื่องจากไม่มีความจำเป็นได สินค้าส่วนใหญ่ถูกส่งออกไปให้บริษัทล้านกงานใหญ่ที่ประเทศญี่ปุ่นหรือผ่านเทรดเดอร์หรือเอเจนต์ของประเทศญี่ปุ่นเอง และที่สำคัญคือค่าใช้จ่ายในการจัดตั้ง

หรือดำเนินการใดๆ ก็ตามในประเทศญี่ปุ่นค่อนข้างสูง ในทางกลับกันผู้ส่งออก ต้องการศูนย์กระจายสินค้าในประเทศอินเดียเป็นอันดับสอง ในขณะที่การส่งออกสินค้าไปอินเดียต่ำที่สุด นั่นแสดงให้เห็นว่าผู้ส่งออกเห็นช่องทางการค้าขายกับประเทศอินเดีย แต่ยังไม่มีความชำนาญและพึ่งกับอุปสรรคพอสมควร จึงต้องการศูนย์กระจายสินค้าไว้โดยสนับสนุน

รูปที่ 8 ประเทศที่ผู้ส่งออกต้องการให้มีศูนย์กระจายสินค้า

เมื่อนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความ
ถดถอยเชิงพหุ สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. โอกาสที่ผู้ส่งออกไทยจะเข้าไปใช้บริการศูนย์
กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ (กรณีเกิดการจัดตั้ง)
เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 35.8%

2. จากการวิเคราะห์เพื่อหาสมการความถดถอย
จากปัจจัยพหุ 9 ปัจจัย ปรากฏว่ามีเพียงปัจจัยเดียว
เท่านั้นที่ส่งผลต่อความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยใน
ต่างประเทศ คือ ปัจจัยด้านการคาดการณ์มูลค่าการ
ส่งออกในอนาคต และในปัจจัยด้านนี้มีเพียงการ

คาดการณ์ที่มีแนวโน้มลดลง 5-10% (Dec 5-10%)
เท่านั้นที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ
ศูนย์กระจายสินค้า ซึ่งจะได้สมการความถดถอยดังนี้

$$\ln \frac{Y}{1 - Y} = -0.662 + 0.836 (\text{Dec } 5-10\%)$$

3. เรารสามารถนำค่าความน่าจะเป็นดังตารางที่ 2
ไปประเมินความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไทยใน
ต่างประเทศของผู้ส่งออกไทย เพื่อเป็นแนวทางในการ
ตัดสินใจในการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าในอนาคตได้
ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงความน่าจะเป็นที่ผู้ส่งออกสนใจจะใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าไทย

โอกาส(X)	จำนวนผู้ส่งออก (N)	P(x)	E(x)	
< 10%	54	0.169	1,002	
10%	55	0.172	1,021	
20%	24	0.075	445	
30%	26	0.082	482	
40%	30	0.094	557	
50%	25	0.078	464	
60%	18	0.056	334	
70%	18	0.056	334	
80%	26	0.082	482	
90%	10	0.031	186	
> 90%	33	0.103	612	
รวม	319	1	5,919	

3,971

จากตารางที่ 2 แสดงถึงค่าคาดหวังของจำนวน
ผู้ส่งออกต่อการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าไทยใน
ต่างประเทศ E(x) ซึ่งเท่ากับ ประมาณในที่นี้คือ 5,919
บริษัท คุณด้วย P(x) ซึ่งคือค่าความน่าจะเป็นที่ผู้ส่งออก

จะใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า ก็จะได้จำนวนผู้ส่งออก
ที่มีความต้องการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าไทยดังตาราง
ที่ 2 เช่น ถ้าโอกาสที่ผู้ส่งออกจะตัดสินใจใช้บริการ
ศูนย์กระจายสินค้ามีถึง 50% ก็สามารถคาดหวังจำนวน

ผู้ส่งออกได้ทั้งสิ้น 3,971 บริษัท ค่าคาดหวังดังกล่าวสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศและประเมินผลสำเร็จหรือผลประกอบการจากจำนวนผู้ส่งออกที่คาดว่าจะใช้บริการได้

7. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า โอกาสที่ผู้ส่งออกไทยจะเข้าไปใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศอยู่ระหว่าง 34 - 54.35% และมีเพียงปัจจัยด้านการคาดการณ์มูลค่าการส่งออกอนาคตที่มีแนวโน้มลดลง 5 - 10% เท่านั้น ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ เนื่องจากผู้ส่งออกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตและส่งออกเอง ประกอบกับเป็นผู้ส่งออกขนาดกลางและขนาดเล็กและอยู่ในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมโดยเฉพาะกลุ่มสินค้ารับเหมือนั่นที่ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ที่มีผู้ซื้อสินค้าที่แน่นอนหรือรับจ้างผลิตจากบริษัทผู้ซื้อ ทำให้สินค้าที่ถูกส่งออกไปยังต่างประเทศไม่ต้องการศูนย์กระจายสินค้ารองรับ เพราะสินค้าดังกล่าวจะเข้าสู่คลังสินค้าของผู้ซื้อหรือจำหน่ายต่อทันที โดยเฉพาะเมื่อเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดี ดังนั้นจึงมีแต่ช่วงเวลาที่เศรษฐกิจไม่ค่อยดี มีแนวโน้มการสั่งซื้อลดลงหรือชะลอตัว ทำให้ผู้ส่งออกจะต้องค่อยระวังสถานะที่การสั่งซื้อไม่แน่นอน แต่ระบบการผลิตสินค้ายังคงต้องมีอย่างต่อเนื่องไม่สามารถหยุดได้ ทำให้เกิดสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้น จุดนี้เองที่ทำให้ผู้ส่งออกที่คาดการณ์ปีมาแล้วการส่งออกในอนาคตว่ามีแนวโน้มจะลดลง จึงได้เริ่มหันมามองหาส่วนสนับสนุนอื่นๆ เช่น ศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ แต่ถ้าผู้ส่งออกคาดการณ์ว่ามูลค่าการส่งออกในอนาคตจะมีแนวโน้มลดลงมากกว่า 5 - 10% ถือว่าเศรษฐกิจในอนาคตจะต้องอยู่ในพื้นที่ ดังนั้นการส่งสินค้าออกไปเก็บยังศูนย์กระจายสินค้าเพื่อคาดหวังการจำหน่ายต่อไปถือเป็นความเสี่ยงอย่างมากต่อต้นทุนที่จะเพิ่มสูงขึ้น ศูนย์กระจายสินค้าจึงไม่ใช่ทางเลือกที่ดีนักสำหรับผู้ส่งออกในช่วงเวลานี้

8. ปัญหาที่พบในงานวิจัย

กลุ่มผู้ส่งออกที่ทำการคัดเลือกมาเป็นประชากรนี้อยู่ในกลุ่มสินค้าที่มีการส่งออกมากที่สุดของประเทศไทยใน 5 อันดับแรก ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์ออกมาแล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นผู้ส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมซึ่งมีความต้องการศูนย์กระจายสินค้าไม่มากและอยู่ในรูปแบบที่จำกัด ดังนั้นถ้าได้ทำการศึกษาในกลุ่มสินค้าเกษตรกรรมหรือสินค้าที่มีการส่งออกล้าดับรองลงมาอาจจะได้พบผลสรุปที่แตกต่างกันออกไป

9. ข้อเสนอแนะ

ศูนย์กระจายสินค้าที่จะจัดตั้งขึ้นและต้องการให้มีผู้ใช้บริการมากนั้น ปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณามากที่สุดคือ ราคาค่าบริการซึ่งควรจะมีความเหมาะสมไม่สูงมากจนเกินไปและไม่ยุ่งยากในการใช้บริการ เพราะนั่นหมายถึงต้นทุนของผู้ส่งออกไทยที่เพิ่มขึ้นด้วย ส่วนแนวโน้มความร่วมมือในการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศควรมาจากสองฝ่ายคือ ภาครัฐและภาคเอกชน แต่การบริหารงานควรรับผิดชอบโดยภาคเอกชน จะสอดคล้องกับความต้องการของผู้ส่งออกไทยมากที่สุด และไม่ว่าจะทำการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าในประเทศใดก็ตาม การให้บริการที่จำเป็นต้องมี คือ การจัดการจัดส่งการจัดเก็บ และการกระจายสินค้าจากผู้ส่งออกจนถึงผู้รับสินค้า การจัดการด้านเอกสารการส่งออก พิธีการศุลกากร การจัดทำเอกสารรับรองเมืองกำหนด และการประกันความเสียหายของสินค้า ส่วนศูนย์กระจายสินค้าแรกที่ควรจะทำการจัดตั้งคือ ศูนย์กระจายสินค้าในประเทศไทยนั่น เนื่องจากเป็นประเทศที่ผู้ส่งออกนิยมส่งสินค้าไปจำหน่ายมากที่สุด และมีผู้ส่งออกจำนวนมากที่ต้องการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าในประเทศไทยนี้

10. โครงการศึกษาต่อในอนาคต

เพื่อให้การศึกษาในเรื่องการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น ควรจะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม ในเรื่องจุดดุ้นทุนของการเปิดศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ โดยมีปัจจัยต่างๆ ในการลงทุนเข้ามาในการตัดสินใจ รวมถึงการศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดศูนย์กระจายสินค้าไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศจีน

11. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาศาสตราจารย์ ดร.กมลชนก สุทธิวานิชพุฒิ ซึ่งกรุณายิ่งคำปรึกษา ชี้แนะ และให้ข้อคิดเห็นต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัย รวมถึงผู้บริหารทุกท่านของบริษัทผู้ส่งออก และตัวแทนส่งออก ที่อยู่ในการนี้ศึกษาที่ให้ความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมในการทำแบบสอบถามประกอบการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กองสถาบันการค้า กรมการค้าภายใน. 2528. ผลสำเร็จของการประกอบกิจการคลังสินค้า. โครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ 2528 กระทรวงพาณิชย์.

คณะกรรมการมาตรฐานการค้า 2542. โครงการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์สินค้าเน่าเสียง่ายและศูนย์กระจายสินค้า. คณะกรรมการมาตรฐานการค้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วราพจน์ จันทร์เรือง. 2549. ศูนย์กระจายสินค้าชั้นส่วนรายนั้น : การวิเคราะห์ทำเลที่ตั้ง. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาการจัดการด้านโลจิสติกส์ (สาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. 2552. พาณิชย์เดินหน้าขับเคลื่อนและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การค้าไทย. ข่าวกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (เมษายน 2552) : Website: <http://www.thairegistration.net/>

สำนักนโยบายเศรษฐกิจกระทรวงพาณิชย์ 2550. สรุปภาระกิจสำคัญ/แผนงาน/โครงการ ตามแผนงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2551. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (กุมภาพันธ์ 2550) : Website: <http://www.moc.go.th/>

ภาษาอังกฤษ

Balram Avittathur, Janat Shah and Omprakash K. Gupta. 2005. **Distribution Centre Location Modelling for Differential Sales Tax Structure.** Prairie View A&M University USA.

Cheng-Liang Chen, Tzu-Wei Yuan and Wen-Cheng Lee. 2007. **Multi-Criteria Fuzzy Optimization for Locating Warehouses and Distribution Centers in a Supply Chain Network.** Department of Chemical Engineering National Taiwan University Taiwan.

Lee Kuo-liang and Lin Shu-chen. 2008. **A Fuzzy Quantified SWOT Procedure for Environmental Evaluation of an International Distribution Center.** Overseas Chinese Institute of Technology Department of Marketing and Distribution Management Taiwan.

Yung-Hsiang Cheng and Yi-Ling Tsai. 2009. **Factors influencing shippers to use multiple country consolidation services in international distribution centers** Department of Transportation and Communication Management Science National Cheng Kung University and Department of Logistics Department National Kaohsiung First University of Science and Technology, Taiwan.